

Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds, antyde, at den Sag maa vi have mere oplyst og mere klarer, end vi hidtil have faaet. Og jeg tror ikke, at der er nogen af os, der i saa Henseende er stillet som jeg, som skal være ængstelig for at tage dette Standpunkt. Jeg har imidlertid ikke øvet nogen Agitation i saa Henseende. Jeg vil kun i saa Henseende følge min egen Overbevisning, thi det er ikke raadeligt at handle mod sin egen Overbevisning, især naar det gælder saa vigtige og alvorlige Spørgsmaal, og naar man har taget Stade, saa tager man det, enten det er til den ene eller anden Side. Men jeg er ikke ganske tilfreds med, at man i denne Sal fra forskellige Sider har hørt saadanne Udtalelser som, at man lempede sig for ikke at komme i Opposition til sine egne Meningsfæller. Det er ikke noget, som for mig er fyldestgørende. Det er noget, jeg gerne vil indrømme, at man i denne Sal kan lære sig til Nar efter Nar at rette sig, bøje sig og føje sig saaledes, at man kommer til at passe ind i Systemet, men det er ikke det Standpunkt, hvorpaa jeg fra Begyndelsen af er gaaet ind i denne Sal, og det vil heller ikke blive det Standpunkt, hvorpaa jeg staar, naar jeg en Gang skal gaa ud af den. Der kan komme saadanne Spørgsmaal frem, hvor det er en Nødvendighed for alvorlige Mænd at tage Standpunkt, selv om man derved, som det blev sagt fra et æret Medlems Side, kommer til at staa ganske alene. Dette er altsaa min Motivering.

Golding: Det er ikke min Mening at drøfte Forsvarssagen her ved 2den Behandling af Finanslovsforslaget; det er ikke det rette Sted, thi det vilde tage for lang Tid, og man vilde ikke opnaa det allermindste Resultat derved; selv om man hørte de forskellige Anskuelser om Befæstningens Vigtighed eller Ikke-Vigtighed i vort Forsvarsvæsen fra de forskellige Sider. Jeg skal derfor kun tage Ordet for at gøre den korte Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende som militært Medlem af Tinget — og jeg tør her ligeledes tale paa det andet militære Medlems Vegne, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) — meget har maattet beklage de Medsættelser, som ere fæte paa §§ 22 og 26, Medsættelser, om hvilke den højtærede fungerende Krigsminister jo ogsaa har udtalt, at de vare ham meget imod; og selv af de Medsættelser, som hele Udvalget har været enigt om, er der mange, som jeg finder, at man har været lidt for tilbøjelig til at gaa med til. Da der ikke har kunnet opnaas andet til 2den

Behandling, saa er det mit Haab, at man mellem 2den og 3dje Behandling vil kunne opnaa noget mere, og at man i hvert Tilfælde, naar Finansloven kommer op til Behandling i det andet Ting, saa muligvis kan faa den tilbage paa en saadan Maade, at vi kunne blive enige om noget, som mere tilfredsstillende de militære Døfter. Blot for at anføre en lille Ting — jeg skal ikke gaa i Detailler — som viser, hvor mærkværdigt man er gaaet frem med Medsættelserne, skal jeg tage det, som saa tidt har været anført af den højtærede Minister, nemlig Medsættelsen af de 55,000 Kr. til Fæstningens Vedligeholdelse til 40,000 Kr. Naar man f. Eks. vil tænke paa, hvor mange pCt. man vil regne til en Nybygningens Vedligeholdelse om Aaret, saa vil det vel blive et Par Procent. Det er det, man almindelig ved Ejendoms-handlere beregner til Vedligeholdelse af en Ejendom, for at man ikke skal løbe Ratten i Søkker. Men naar vi nu regne, at Fæstningen vel i sin Helhed har kostet mellem 35 og 40 Millioner Kr., saa vil det, der her bliver bevilget, kun være 1 pro Mille, og selv 100,000 Kroner, som man i sin Tid ved Drøftelsen af Fæstningens Beføstning har beregnet til dens aarlige Vedligeholdelse, vil jo kun være en meget lille Sum i Sammenligning med, hvad man ellers beregner til andre Nybygningers Vedligeholdelse, thi det vil jo kun blive 2½ Gang 40,000 Kr., altsaa 2½ pro Mille. Naturligvis er det jo givet, at man ad Nære maa komme til at bevilge mere, og naar Krigsministeriet ikke kan faa mere i Nar, saa maa det trøste sig med, at der nok skal komme en Tid, hvor man vil behøve mere og ogsaa nok vil faa mere. Jeg vil altsaa blot som militært Medlem af Tinget udtale, at jeg ikke kan føle mig tilfredsstillet ved det Resultat, man er kommen til paa §§ 22 og 26. — Af de ærede Talere, som jeg har hørt i Dag, er der enkelte, som jeg blot skal henvende et Par ganske korte Bemærkninger til. Det er da for det første det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Ms. Christensen). Han talte, som jeg godt kunde lide, at Folk skulle tale, med Overbevisningens Barme, aabent og ærligt, og erklærede, at hvis han kunde komme til at indse, at Kjøbenhavns Beføstning og den Arme, vi havde, kunde forsvare Fædrelandet mod trøende Farc, vilde han være den første til — det lægger jeg megen Vægt paa — at bevilge det, der er forlangt her, ja langt mere. Jeg tvivler ikke om, at naar det udtales af den Mand, vil han, naar han faar denne Overbevisning, som jeg haaber, han en Gang faar, være med til det. At Fæst-